Europa-Parlamentet
2024-2029

Udvalget om Sikkerhed og Forsvar

2025/2144(INI)

20.10.2025

UDKAST TIL BETÆNKNING

om europæiske flagskibsprojekter af fælles interesse inden for forsvarsområdet (2025/2144(INI))

Udvalget om Sikkerhed og Forsvar

Ordfører: Lucia Annunziata

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE.....10

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT 12

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om europæiske flagskibsprojekter af fælles interesse inden for forsvarsområdet

(2025/2144(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 42, stk. 2 og 3,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 2, artikel 107, stk. 3, litra b), og artikel 346,

– der henviser til artikel 2, litra e), i protokol nr. 10 om permanent struktureret samarbejde (PESCO) etableret ved artikel 42, stk. 6, i TEU og den fælles meddelelse om PESCO, der blev undertegnet af ministre fra 23 EU-medlemsstater den 13. november 2017,

– der henviser til Versailleserklæringen, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem stats- og regeringscheferne den 11. marts 2022, særlig punkt 22,

– der henviser til "Et strategisk kompas for sikkerhed og forsvar – For en Europæisk Union, der beskytter sine borgere, værdier og interesser og bidrager til international fred og sikkerhed", som blev vedtaget af Rådet den 21. marts 2022 og godkendt af Det Europæiske Råd den 25. marts 2022,

– der henviser til den fælles meddelelse af 18. maj 2022 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om analyse af investeringsunderskud på forsvarsområdet og vejen frem (JOIN(2022)0024),

– der henviser til den fælles meddelelse af 5. marts 2024 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "En ny strategi for den europæiske forsvarsindustri: Vejen til beredskab i EU gennem en reaktionsdygtig og modstandsdygtig forsvarsindustri i Europa" (JOIN(2024)0010),

– der henviser til Kommissionens forslag af 5. marts 2024 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af programmet for den europæiske forsvarsindustri og en ramme for foranstaltninger til sikring af rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter ("EDIP") (COM(2024)0150), særlig artikel 15 om europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse,

– der henviser til den fælles hvidbog fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 19. marts 2025 med titlen "Fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030" (JOIN(2025)0120),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond[1],

[1] EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

– der henviser til Kommissionens forslag af 19. marts 2025 til Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa gennem styrkelse af den europæiske forsvarsindustri (SAFE-instrumentet) (COM(2025)0122),

– der henviser til Kommissionens forslag af 22. april 2025 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2021/694, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697, (EU) 2021/1153, (EU) 2023/1525 og (EU) 2024/795 for så vidt angår tilskyndelse til forsvarsrelaterede investeringer i EU-budgettet til gennemførelse af ReArm Europe-planen (COM(2025)0188),

– der henviser til Kommissionens afgrænsningsdokument af 29. september 2025 med titlen "Defence Readiness Roadmap 2030" (Køreplan for forsvarsberedskab 2030),

– der henviser til rapporten af 11. april 2025 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Rådet med titlen "Årlig situationsrapport om gennemførelsen af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar",

– der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 22. og 23. juni 2017, særlig punkt 8 om PESCO, og af 6. marts 2025, særlig punkt 3, litra f),

– der henviser til EU-medlemsstaternes nationale sikkerhedsstrategier,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets udtalelse 02/2024 af 3. oktober 2024 med titlen "Udtalelse 02/2024 (artikel 322, TEUF) om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering af programmet for den europæiske forsvarsindustri ("EDIP") og en ramme for foranstaltninger til sikring af rettidig tilgængelighed og forsyning af forsvarsprodukter", særlig punkt 42,

– der henviser til årsrapporten for 2024 fra Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) samt dets rapport af 14. november 2023 med titlen "The 2023 EU Capability Development Priorities" (EU's kapabilitetsudviklingsprioriteter for 2023) og rapporten fra 2024 med titlen "Coordinated Annual Review on Defence" (Samordnet årlig gennemgang vedrørende forsvar),

– der henviser til PESCO-sekretariatets situationsrapport fra september 2025 om PESCO-projekter,

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne, herunder rapportens kapitel 4 om øget sikkerhed og mindskelse af afhængighedsforhold,

– der henviser til Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer Together: Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" (Sikrere sammen – styrkelse af Europas civile og militære beredskab og beredskab), særlig kapitel 7,

– der henviser til erklæringen fra topmødet i Haag fra de NATO-stats- og -regeringschefer, der deltog i det Nordatlantiske Råds møde i Haag den 25. juni 2025,

– der henviser til den tiende situationsrapport af 10. juni 2025 om gennemførelse af det fælles sæt af forslag, som blev godkendt af EU-Rådet og Det Nordatlantiske Råd den 6. december 2016 og den 5. december 2018,

– der henviser til de samarbejdsprogrammer om materiel, der forvaltes af Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR),

– der henviser til sin beslutning af 12. marts 2025 om hvidbogen om fremtiden for det europæiske forsvar[2], særlig punkt 4 og 58,

– der henviser til sin beslutning af 2. april 2025 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årlig betænkning 2024[3], særlig punkt 46,

– der henviser til den fælles meddelelse af 16. oktober 2025 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Preserving Peace – Defence Readiness Roadmap 2030" (Bevarelse af fred – køreplan for forsvarsberedskab 2030) (JOIN(2025)0027),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Sikkerhed og Forsvar (A10-0000/2025),

A. der henviser til, at udfordringerne ved, at fred og sikkerhed er i tilbagegang på verdensplan, og at der er opstået nye og skiftende trusler mod EU's sikkerhed, kræver, at EU og medlemsstaterne i væsentlig grad øger deres forsvarsinvesteringer, så de kan udvikle de nødvendige militære kapabiliteter og den nødvendige efterretningsmæssige kapacitet, der sætter dem i stand til at forsvare deres suverænitet og handle og reagere på umiddelbare og fremtidige trusler – selvstændigt eller i partnerskab med deres allierede, navnlig inden for NATO;

B. der henviser til, at krigsførelse, der historisk set har været domineret af konventionelle våben, lader til at undergå en udvikling fra brug af stål til brug af nettet; der henviser til, at cyberkapacitet og netværksbaserede operationer bliver en stadig større del af krigsførelse, og at strategierne for krigsførelse er under forandring grundet nye teknologier og kunstig intelligens (AI), idet de ikke længere kun går ud på at samle massiv slagkraft og udkæmpe storstilede slag, men bevæger sig i retning af miniaturisering og decentralisering af systemer, hvilket brugen af dronesværme, AI-baserede våben, intelligente miner og bærbare missilsystemer på slagmarken er bevis på; der henviser til, at kampfly, skibe, kampvogne og pansrede køretøjer bliver mere sårbare over for præcisionsangreb og derfor kræver større beskyttelse, da de stadig har afgørende betydning for militære operationer;

C. der henviser til, at Kommissionen i sin fælles meddelelse af 5. marts 2024 med titlen "En ny strategi for den europæiske forsvarsindustri" fremhæver, at kun 18 % af EU-medlemsstaternes samlede udgifter til materiel i 2022 var afsat til EU-samarbejdsbaserede indkøb af forsvarsmateriel, hvilket er langt under det nuværende

[2] Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0034.
[3] EUT C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

kollektive benchmark på 35 %, som blev fastsat af medlemsstaterne i EDA's ministerielle styringskomité i 2007; der henviser til, at slutbrugerne af forsvarsprodukter primært er medlemsstaternes nationale væbnede styrker, hvorfor medlemsstaterne kun må overveje at øge deres investeringer i forsvarsindustrielle projekter, hvis disse projekter vedrører udvikling af militære kapabiliteter af fælles interesse for deres væbnede styrker;

D. der henviser til, at der i det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar sættes et mål om at udvikle incitamenter for at stimulere medlemsstaternes samarbejdsbaserede investeringer i fælles projekter og fælles indkøb af forsvarskapabiliteter, der er udviklet gennem samarbejde inden for EU;

E. der henviser til, at den foreslåede forordning om etablering af EDIP indeholder bestemmelser om gennemførelse af europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse; der henviser til, at europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse består af industrielle samarbejdsprojekter, der har til formål at styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle bases (EDTIB's) konkurrenceevne i hele Unionen og samtidig bidrage til udviklingen af medlemsstaternes militære kapabiliteter af kritisk betydning for Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser, herunder dem, der sikrer adgang til alle operative områder, navnlig land-, sø-, luft-, rum- og cyberområdet;

1. anerkender de væsentlige øgede forsvarsudgifter blandt EU's medlemsstater som en klar afspejling af deres vilje til at reagere på det forværrede sikkerhedsmiljø ved at styrke deres militære kapabiliteter, afskrækkelseskapacitet og kollektive engagement i det europæiske og transatlantiske forsvar; anerkender også, at en styrkelse af Europas sikkerhed og forsvar ikke blot kræver øgede nationale forsvarsudgifter, men et omfattende skift i retning af øget koordinering, effektivitet og integration i medlemsstaternes måde at udvikle, afsætte ressourcer til samt gennemføre deres forsvarspolitikker på;

2. bemærker, at EU og medlemsstaterne på trods af den øgede forsvarsindsats fortsat står over for vedvarende mangler, når det gælder strategiske kollektive kapabiliteter, kommando- og kontrolstrukturer og bæredygtig militær kapabilitet; understreger, at disse mangler medfører en betydelig svækkelse af EU's og medlemsstaternes evne til at kunne forsvare sig gennem en længerevarende storstilet væbnet konflikt, navnlig i tilfælde af hybride krigshandlinger; opfordrer til, at der omgående træffes foranstaltninger til at afhjælpe disse kritiske kapacitetsmangler gennem øget samarbejde, koordineret planlægning og målrettede investeringer med henblik på at sikre vores forsvarsberedskab;

3. understreger, at man for at afhjælpe kapacitetsmanglerne er nødt til at udvikle selvstændige strategiske katalysatorer som en forudsætning for, at medlemsstaternes væbnede styrker reelt kan gennemføre fælles militære operationer; anbefaler i den forbindelse, at der udvikles en sikker fælles arkitektur for kommando, kontrol, kommunikation, efterretning, overvågning, måludpegning og rekognoscering samt fælles forsvarskapabiliteter inden for rumfart, strategisk lufttransport, luft-til-luft-tankning og kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear (CBRN) risikoforebyggelse; roser EDA's arbejde, som giver et overblik over og en analyse af EU's forsvarslandskab samt anbefalinger om mulighederne for at samarbejde om kapabilitetsudvikling og

-erhvervelse gennem kapabilitetsudviklingsprioriteterne og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD);

4. anerkender, at der er umiddelbare forsvarsbehov, som kan opfyldes med forsyninger eller støtte fra lande uden for EU; understreger endvidere, at europæisk sikkerhed fortsat i høj grad er afhængig af forsvarsindustrien i lande uden for EU; fremhæver, at der i den nuværende geopolitiske kontekst og i betragtning af kravet om, at EU skal påtage sig et større ansvar for sit eget forsvar, er behov for en styret omstilling væk fra afhængighed af lande uden for EU hen imod strategisk autonomi og styrkelse af EDTIB;

Udvikling af forsvarskapabiliteter gennem flagskibsprojekter på prioriterede områder

5. anerkender Det Europæiske Råds godkendelse af køreplanen for forsvarsberedskab 2030 – bevarelse af fred samt medlemsstaternes tilsagn om at udvikle fire indledende flagskibsprojekter vedrørende europæisk beredskab, nemlig initiativerne om hhv. et europæisk droneforsvar, bevogtning af den østlige flanke, et luftforsvarsskjold og et rumforsvarsskjold; bemærker, at de foreslåede flagskibsprojekter omfatter mange forskellige forsvarskapabiliteter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og EDA til klart at fastlægge de specifikke mål og en konkret tidsplan for gennemførelsen, det teknologiske omfang og den forventede størrelse af hvert af disse projekter;

6. anerkender, at det er nødvendigt at fastlægge en alment anerkendt definition af "flagskibsprojekter" som storstilede paneuropæiske samarbejdsinitiativer inden for forsvarskapabilitet og industriel udvikling, herunder strategiske katalysatorer, inden for en fælles ramme såsom EDIP, så man kan identificere og gennemføre dem på en ensartet måde inden for EU's forsvars- og industripolitikker; understreger, at det er afgørende at definere flagskibsprojekter for at sikre et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, samle ressourcer med henblik på at afhjælpe kritiske kapacitetsmangler samt bevæge sig i retning af en ægte europæisk forsvarsunion;

Udpegelse af flagskibsprojekter og sikring af, at de oprettes og gennemføres korrekt

7. understreger, at målene for flagskibsprojekter skal være i overensstemmelse med EU's vedtagne forsvarsmål; understreger også, at de bør tage fat på innovative teknologiske forsvarsområder og bidrage til udviklingen af avancerede forsvarskapabiliteter, der opfylder kravene inden for moderne krigsførelse, herunder det stigende behov for at skabe netværksforbindelser mellem militære operationer, tropper og våben, sørge for cyberforsvar, udvikle indsamling, lagring, behandling og deling af efterretningsdata samt beslutningsstøtteværktøjer i forbindelse hermed, udføre dybe og præcise angreb samt besvare droneangreb;

8. understreger, at sigtet med flagskibsprojekter bør være at fremme et tættere samarbejde og innovation inden for forvaltningsmekanismer på EU-plan ved at fremvise bedste praksis i retning af en fælles og koordineret strategi for det europæiske forsvar; understreger også, at god forvaltning af flagskibsprojekter skal være baseret på en fælles vision og effektiv koordinering mellem de involverede aktører, dvs. regeringerne, de militære hovedkvarterer og nationale myndigheder for offentlige indkøb i EU's medlemsstater samt forsvarsindustrivirksomhederne; mener, at man i forbindelse med flagskibsprojekter kan nyde godt af og bygge videre på det eksisterende samarbejde inden for rammerne af PESCO-projekter og EUF-projekter;

9. anerkender oprettelsen af europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse som et nyt værktøj inden for rammerne af EDIP; anerkender, at der kan udvikles flagskibsprojekter inden for rammerne af dette program;

10. opfordrer til, at man ved flagskibsprojekter inddrager så mange forskellige industrielle aktører som muligt, herunder midcapselskaber og små og mellemstore virksomheder, så innovation kan blive spredt til alle dele af EDTIB;

11. understreger, at det er nødvendigt at forhindre, at militære teknologier, navnlig følsomme fremspirende teknologier og kritiske produkter med dobbelt anvendelse, navnlig inden for rumfart, kvanteteknologier og kunstig intelligens, overføres til destinationer uden for EU, der giver anledning til bekymring; opfordrer indtrængende de medlemsstater, der deltager i flagskibsprojekter, til at forpligte sig til at følge fælles tilgange samt fastlægge og enes om en fælles strategi for tildeling af eksportlicenser for produkter, der er fremstillet inden for rammerne af flagskibsprojekter;

Forvaltning af flagskibsprojekter og Parlamentets rolle

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte yderligere forslag til flagskibsprojekter vedrørende udvikling af forsvarskapabilitet samt give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse deres nationale indsats bedre til de vedtagne EU-forsvarsmål;

13. anbefaler, at Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt EDA medvirker i en understøttende rolle for at lette gennemførelsen af flagskibsprojekter;

14. engagerer sig i at udøve sin rolle som kontrollant og sin lovgivningsmæssige og budgetmæssige rolle ved udvælgelsen, gennemførelsen og finansieringen af flagskibsprojekter på grundlag af regelmæssige og omfattende oplysninger og rapporter fra Kommissionen;

Sikring af flagskibsprojekters finansiering på længere sigt

15. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for under den næste flerårige finansielle ramme at oprette en særlig fond til at sikre langsigtet finansiering af flagskibsprojekter; understreger behovet for at sikre flagskibsprojekter tilstrækkelig og passende finansiering, uden at det går ud over de midler, som er afsat til andre strategiske områder af EU's forsvarsbudget;

16. tilslutter sig Den Europæiske Revisionsrets bemærkning vedrørende EDIP-forslaget om, at den tid, det kræver at fuldføre flagskibsprojekter, sandsynligvis vil overstige den toårige gennemførelsesperiode, der er fastsat i EDIP; understreger derfor, at flagskibsprojekter kun kan få tildelt finansiering inden for rammerne af EDIP, hvis de berørte medlemsstater forpligter sig til at medfinansiere projekterne, så længe de varer, og ikke kun i en indledende toårig periode;

17. opfordrer EU's medlemsstater til at overveje systematisk at øremærke en del af deres nationale forsvarsbudgetter til at udvikle partnerskabsinitiativer og indkøbe forsvarsmateriel, der er fremstillet inden for rammerne af flagskibsprojekter;

°

° °

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, NATO, NATO's Parlamentariske Forsamling, EU's sikkerheds- og forsvarsagenturer samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Et nyt forsvar til sikring af langvarig fred

Det 19. århundrede var en tidsalder smedet i stål. Stålets fremkomst forandrede verden og dannede grobund for en æra med en hidtil uset industriel magt og helt ny form for krigsførelse. Da første verdenskrig brød ud, var stål ikke længere blot et materiale, men udgjorde rygraden i moderne konflikter: en kraft, der påvirkede både udformningen af konstruktioner, logistikken, forsvaret og den militære strategi. Dette revolutionære materiale bidrog til og holdt liv i en industriel revolution uden fortilfælde og et nyt våbensystem: kanoner, ammunition, orlogsflåder samt pansrede køretøjer og fly, hjelme og infrastrukturer. De nye industrielle rammer og en storstilet produktion af de materialer, som var nødvendige for at dække behovene ved fronten, dannede den perfekte kombination.

I dag lader krigsførelse, som ellers har været domineret af store slagkraftige instrumenter – konventionelle våben, som vi kender dem fra det 19. århundrede – til at undergå en udvikling fra brug af stål til brug af nettet. De nye teknologier forandrer vores strategier, cyberområdet og kunstig intelligens, idet krigsførelse ikke længere blot går ud på at samle massiv slagkraft og udkæmpe storstilede slag, men bevæger sig i retning af miniaturisering og decentralisering af systemer, hvilket droner, AI-baserede våben, intelligente miner og bærbare missilsystemer på slagmarken er bevis på. Selv den menneskelige kraft har ikke længere samme rolle: Der er mindre og mindre brug for, at mennesker deltager eller befinder sig direkte i frontlinjen. Nutidens konflikter udgør et helt nyt landskab og indebærer helt nye trusler.

De udfordringer, der er forbundet med fremkomsten af nye og skiftende trusler mod EU's sikkerhed, kræver i dag, at EU og medlemsstaterne sikrer en ny forsvarsramme, der sætter dem i stand til at forsvare deres kollektive suverænitet, handle og reagere på umiddelbare og fremtidige trusler – selvstændigt eller i partnerskab med deres allierede, navnlig inden for NATO.

Forandring

Efter tre årtier præget af tiltagende nedrustning i hele EU har ændringerne i det globale og regionale sikkerhedsmiljø sammen med nye sikkerhedstrusler mod det europæiske kontinent medført, at EU's medlemsstater nu er nødt til at øge deres indsats for at erhverve flere militære kapabiliteter til eget forsvar. På NATO-topmødet 25. juni 2025 i Haag forpligtede 23 EU- og NATO-medlemsstater sig til frem mod 2035 at bruge 5 % af deres bruttonationalprodukt årligt på centrale forsvarsbehov samt forsvars- og sikkerhedsrelaterede udgifter.

Vores eget valg

Den forventede stigning i EU's og medlemsstaternes samlede militærudgifter bør over de kommende år udmønte sig i investeringer på flere hundrede milliarder euro i nyt forsvarsmateriel.

Indtil nu har det snarere været undtagelsen end reglen, når udvikling og indkøb af forsvarsmateriel er foregået som led i et europæisk samarbejde. Desuden har Kommissionen anført, at 78 % af det forsvarsmateriel, som EU-medlemsstaterne købte siden starten af Ruslands angrebskrig i februar 2022 og frem til juni 2023, blev købt fra lande uden for EU, hvoraf USA alene tegnede sig for 63 %.

Opbygning af en beslutningsarkitektur

På denne baggrund har EU i årenes løb afsøgt nye retninger og iværksat nye initiativer for at styrke og udvikle sine forsvarskapabiliteter på et kollektivt og samarbejdsbaseret grundlag. Som led i EU's indsats for at hjælpe medlemsstaterne med deres samarbejde om at udvikle nye kapabiliteter har begrebet europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse længe indgået i politikudformningen.

Mekanismen for **permanent struktureret samarbejde (PESCO)**, som blev indført i 2017, har resulteret i snesevis af projekter, hvori der indgår fælles udvikling. Desuden opfordres der i **det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar**, som blev vedtaget i marts 2022, til at samarbejde om udvikling af næstegenerationskapaciteter på alle operative områder. Med **Versailleserklæringen** forpligtede EU's medlemsstater sig i marts 2022 også til at fremme industrielle initiativer, herunder gennem vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse og industrialliancer. I de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029, "Europas valg", opridsede Kommissionens formand opgaverne med at samle vores ressourcer for at kunne imødegå de største fælles og grænseoverskridende trusler gennem flagskibsprojekter inden for den europæiske forsvarsunion. I den **hvidbog om forsvarsberedskab 2030**, som Kommissionen offentliggjorde i marts 2025, peges der på områder, hvor medlemsstaterne hurtigst muligt bør samle deres bestræbelser, herunder gennem en række af sådanne projekter, der skal defineres af medlemsstaterne, og som vil drage fordel af EU-incitamenter. Kommissionens forslag fra marts 2024 til en forordning om etableret af programmet for den europæiske forsvarsindustri (EDIP) udgør den første lovgivningsmæssige ramme for disse projekter. Den Europæiske Revisionsret gjorde i sin særberetning om dette forslag opmærksom på behovet for at sikre langsigtet finansiel støtte som en forudsætning i forbindelse med udvælgelse af projekterne. Endelig foreslår Kommissionen i sit afgrænsningsdokument af 29. september 2025 om **køreplanen for forsvarsberedskab 2030** at iværksætte en række på fire indledende flagskibsprojekter vedrørende europæisk beredskab.

Europæiske flagskibsprojekter af fælles interesse på forsvarsområdet kræver strategisk vejledning og anbefalinger, for så vidt angår deres udvælgelse, gennemførelse og finansiering og tilsynet med dem, så de får størst muligt virkning, samtidig med at samhørigheden mellem medlemsstaterne sikres. Der bør være tale om storstilede paneuropæiske samarbejdsinitiativer inden for forsvarskapabilitet og industriel udvikling.

For at afhjælpe kapacitetsmanglerne er man nødt til at udvikle selvstændige strategiske katalysatorer for at sætte medlemsstaternes væbnede styrker i stand til reelt at gennemføre fælles militære operationer med henblik på at opbygge en sikker fælles arkitektur for kommando, kontrol, kommunikation, efterretning, overvågning, måludpegning og rekognoscering samt fælles afskrækkelseskapacitet for at sikre det bedst mulige forsvar og dermed langvarig fred for vores stater og borgere.

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT

I henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen erklærer ordføreren, at han i sin betænkning har medtaget input om forhold, der vedrører sagens emne, som han har modtaget som led i udarbejdelsen af udkastet til betænkning fra følgende interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister[1], eller fra følgende repræsentanter for offentlige myndigheder i tredjelande, herunder deres diplomatiske missioner og ambassader:

1. Interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister

Ordføreren har udarbejdet ovenstående liste på eget ansvar.

Når fysiske personer er identificeret på listen ved deres navn, deres funktion eller begge, erklærer ordføreren at have forelagt de pågældende fysiske personer Europa-Parlamentets databeskyttelsesmeddelelse nr. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), hvori de gældende betingelser for behandling af deres personoplysninger og rettighederne forbundet med denne behandling er fastlagt.

[1] Interinstitutionel aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1, ELI:http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).